
Публикуван на: 18-06-2006

Източник: [Портал ЕВРОПА](#)

***Има ли Европейската комисия сили да изиска от лобистите прозрачност на дейността им?
Готова ли е ЕК да наложи стриктни етични правила за собствените си служители?***

Уважаеми читатели, Портал ЕВРОПА ви предлага тематична поредица от материали, посветени на темата за лобизма. В седем поредни дни – в рамките на една седмица – ще ви запознаваме с различен аспект на въпроса – I. Въпросителните, II. Инициатива за прозрачност в Европа (ЕТИ), III. ЕС, България и лобизма – кой за какво се бори, IV. Моделите на ЕС и на САЩ за регулиране на лобизма, V. Лобирането, VI. Лобизмът в САЩ, VII. Корупционните практики в лобирането. Очакваме и вашите мнения по разискваната тема на редакционния адрес – info@europe.bg.

Корупционните практики в лобирането

Лобирането често се извършва от името на организации, които участват във финансирането на кампании. Това води до обвинения в корупция на някои лобистки организации от техните опоненти и обвързване на тази дейност анти-корупционни мерки.

Повечето парламенти на държавите-членки нямат конкретни правила или разпоредби, управляващи дейността на групите по интереси или техните представители. Най-често прилаганите практики и правила позволяват на комисиите да изслушват мненията на лица и организации извън рамките на парламента, особено под формата на обществени дебати, когато тази процедура се счита за необходима

Германският Бундестаг е единствената камара, която има изрични правила, оформени в приложения към процедурните правила. Според тях групи, желаещи да изразят или защитят своите интереси пред Бундестага или пред Федералното правителство, трябва да бъдат вписани в регистър; списък на регистрираните организации и някои данни за тях се публикуват всяка година.

В датския фолкетинг има реално признаване на групите по интереси, които могат да бъдат приемани и изслушвани от парламентарните комисии съгласно обичайната практика.

Няколко национални парламенти прилагат система, подобна на системата на Европейския парламент, като издават адресни карти или пропуски с различна продължителност при поискване от страна на депутати или политически групи, позволяващи осъществяване на контакти и достъп до определени части от сградата на парламента и/или присъствие на обществени форуми.

Във Великобритания комисията, занимаваща се с интересите на членовете на Камарата на представителите, докладва на сесия през сезон 1990/91, че е необходимо създаването на регистър на лобистите, придружен от Кодекс за поведение. Препоръката, обаче, е отхвърлена от камарата. През 1994 г. е сформирана Комисия по стандартите в обществения живот (Комисията Нолан). Тази комисия разглежда използването на парламентарни лобисти заедно с редица други проблеми на

обществената етика. Докладът на комисията от май 1995 г. не препоръчва задължителна регистрация на лобистите, но препоръчва незабавна забрана от страна на камарата на "договорености във връзка с ролята на членовете като парламентаристи да извършват услуги за или от името на организации, предоставящи платени парламентарни услуги на множество клиенти или да поддържат преки или активни връзки с фирми, които предоставят такива услуги". Комисията по стандартите в обществения живот, назначена да разгледа препоръките на Комисията Нолан, не успява да формулира задоволително определение на "лобист", което да го разграничава от други форми на външно наемане. Вместо това тя предпочита да препоръча по-обхватно разкриване на всички външни източници на доходи на депутатите, включващи "предоставянето на услуги в качеството им на членове на парламента". Това решение остава валидно и е въплътено в Кодекса за поведение за членовете на парламента, приет през юли 1996 г.

Във Великобритания има множество партийни, парламентарни и други подобни групи, в които членството е отворено за членове и на двете камари и на различни партии; те са неофициални и са посветени на теми, които като цяло не са спорни в партиен смисъл или обединяват членове, които имат интерес към определена държава. По силата на резолюция на Камарата на представителите от 17.12.1985 г. е въведен Регистър на тези групи, включващ имената на членовете на групата и източниците и размера на всякакви ползи, финансови или материални, които те получават.

Във Франция процедурните правила на Народното събрание (Член 23) и на Сената (Член 5, ал. 6) забраняват създаването на групи, чиято цел е да защитават частни, местни или професионални интереси и които налагат на членовете приемането на задължителни инструкции. Бюрата и двете камари, обаче, позволяват сформирането на "Групи за проучване" (или работни групи), на които се предоставят работни помещения.